

Secció de didàctica			
Dijous, 27 de setembre	Divendres, 28 de setembre	Dissabte, 29 de setembre	Diumenge, 30 de setembre
Berlín	Berlín (HU Berlín, Dorotheenstraße 65, Sala 5.57)	Leipzig (Uni Leipzig, Universitätsstraße, Sala S214)	
Arribada	9 – 9.45h Bové, Carme Aprendre una L2 en un context proper a l'ús d'aquesta llengua.	8h Excursió Autocar cap a Leipzig	Sortida
	9.45 – 10.30h Sendra i Rovira, Montserrat Estudis de l'evolució lingüística (de 6è de primària fins a 1er d'ESO) d'escolars de primera llengua castellana.		
	10.30h – 11h Pausa cafè (4a planta)	10.30h – 11h Pausa cafè (Sala S220)	
	11 – 11.45h Vidal Doste, Maribel El català a l'aula d'acollida.	11 – 11.30h Quintana, Alfred Jornades de Gironella-Masdenverge per a estudiants de català fora del domini lingüístic.	
	11.45 – 12.30h Bastons, Núria Manuals i model de llengua.	11.30 – 12h Marco Palau, Rosa de les Neus Didàctica de la llengua i cultura catalanes a Alemanya. Exemple pràctic a Hamburg.	
	12.30 – 14h Dinar	12.30 – 14h Dinar	
	14 – 14.45h Casacuberta, Montserrat / Lomeña Galiano, Maria Quan normalitat rima amb diversitat: elements de la psicologia social que poden ser aplicats a la didàctica de Català Llengua Estrangera - CLE.	14 – 14.45h Comajoan, Llorenç L'ensenyament – aprenentatge de les formes i usos del passat en català com a segona llengua: anada i tornada entre teoria i pràctica.	
		14.45 – 15.30h Montagut i Montagut, Montserrat / Massaguer, Ignasi Aula mestra, una proposta oberta per a l'ensenyament i aprenentatge de la llengua catalana	
A partir de les 15h Inscripció (HU, Unter den Linden 6, Edifici principal, Senatssaal)	15.30 – 16h Pausa cafè (4a planta)	15.30 – 16h Pausa cafè (Sala S220)	
15.30 – 17.30 Uhr Assemblea de socis del DKV (Sala 2103 Edifici central de la HU)		16h – 17h Conferència plenària Georg Kremnitz Vom Kompromiss der transició zur Konfrontation des Alltages. Von der Verfassung von 1978 bis zum Urteil des Verfassungsgerichtshofes 2010.	
Visita guiada de Berlín en català (Punt de trobada: Vestíbul del edifici central)		Cloenda del Col·loqui	
18h Inauguració del Col·loqui Conferència plenària Clara Simó El resistencialisme lingüístic i literari (Senatssaal, Edifici principal HU Unter den Linden 6)	17.30h Acte: 25 anys Revista d'Estudis Catalans (Sala 5.57)	després Ruta turística per la ciutat en català	
després Recepció Cum Laude, Westflügel HU	20h Concert Raimon Reutersaal, HU Edifici Hegelplatz, Dorotheenstraße 24)	19.30h Sopar al Rathauskeller de la ciutat de Leipzig després (ca. 22h) Tornada amb autocar cap a Berlín	

Secció de didàctica

Direcció de la secció:
 Òscar Bernaus i Griñó (Universität Leipzig) / Anna Betlem Borrull (HU Berlin)
 oscar.bernaus@uni-leipzig.de / betlem.borrull@cms.hu-berlin.de

L'any 1983 es va aprovar la Llei de Normalització lingüística del català. En consonància amb la línia temàtica general de la trobada bianual de la catalanística alemanya, la Secció Didàctica del congrés vol centrar també el seu interès en l'anàlisi de com la *normalitat* de l'ús del català es reflecteix a l'aula de català com a llengua estrangera (CLE), amb el benentès que usos normals de la llengua no necessàriament impliquen usos normatius o estàndards de la mateixa.

CLE s'estén, aquí, tant en context de l'aprenentatge de la llengua estrangera fora dels territoris de parla catalana, normalment en el context lingüístic de la llengua materna de l'estudiant, com en el context de l'aprenentatge de la llengua catalana en un entorn catalanoparlant dirigit a estrangers o espanyols procedents d'altres regions.

En aquest bloc temàtic, doncs, poden presentar-se comunicacions en què s'estudiï *quin* català s'ensenya als estrangers, en quin grau incorporen els materials didàctics usos no estrictament normatius del català, com s'hi tracten, per exemple, les varietats dialectals o els diversos registres lingüístics, i com es tracta la convivència amb el castellà (o el francès i l'italià), omnipresent a la realitat catalana. D'altra banda, una primera aproximació a l'anàlisi dels materials didàctics de CLE més usats a l'actualitat posa en relleu que aquests estan pensats fonamentalment per a estrangers que han immigrat i viuen als territoris de parla catalana, sense tenir en compte la creixent presència dels estudis de català a l'estranger, en què el català, naturalment, no és la llengua de l'entorn lingüístic habitual dels alumnes. Com caldria, des d'aquesta perspectiva, que s'hi incorporés la realitat oral del català, en molts aspectes divergent del que hom pot considerar com a normativament acceptable? Com s'hi té en compte, per exemple, la presència i influència de la llengua castellana en la realitat oral del català actual? Així, per exemple, la utilització de material videogràfic a la classe de CLE provinent de sèries televisives actuals confronta els alumnes amb uns usos orals que representen de manera força realista els diversos registres orals actuals. Com cal emprar aquests materials o altres similars (el llenguatge d'internet o de les xarxes socials, per exemple)? En relació amb tot plegat, quins són o com haurien de ser els estàndards d'avaluació del domini o dels coneixements del català oral? Així, cal preguntar-se també com han de ser tractats aquests estàndards d'avaluació tenint en compte la divergència entre la norma prescriptiva (encara que no sigui sempre d'ús habitual) i l'ús lingüístic extès (per bé que no necessàriament estigui d'acord amb la norma).

Didaktiksektion

Auch in der Didaktiksektion wird der sich annähernde 30. Jahrestag zur Verabschiedung des katalanischen Normalisierungsgesetzes zum Anlass genommen, die Frage nach der Normalität in den Mittelpunkt der Aufmerksamkeit zu stellen und zu untersuchen, wie sich diese Normalität im Unterricht des Katalanischen als Fremdsprache (KFS) widerspiegelt; diese Frage ist so relevant, weil unter „normalem“ Sprachgebrauch nicht notwendigerweise normativer, standardgemäßer Sprachgebrauch zu verstehen ist. KFS bezieht sich sowohl auf das Erlernen des Katalanischen als Fremdsprache außerhalb der katalanischsprachigen Regionen, meist in einem Umfeld, in dem die Muttersprache des Lernenden Umgebungssprache ist, als auch auf das Erlernen des Katalanischen als Fremdsprache in einem katalanischsprachigen Umfeld durch Ausländer bzw. nicht in den katalanischsprachigen Regionen lebende Lernende.

In der Sektion sind Beiträge willkommen, die sich damit auseinandersetzen, welches bzw. was für ein Katalanisch im KFS-Unterricht vermittelt wird, inwiefern die Lehrmittel auch nicht normativen Sprachgebrauch berücksichtigen und wie beispielsweise diasystematische Variation berücksichtigt wird oder auf welche Art der Sprachkontakt mit dem in der Realität der katalanischen Sprache allgegenwärtigen Spanischen (bzw. Französischen oder Italienischen) behandelt wird.

Andererseits zeigt eine Analyse der gegenwärtig im KFS-Unterricht am häufigsten verwendeten Lehrmittel deutlich, dass diese im Wesentlichen für in einem katalanischsprachigen Umfeld lebende Ausländer konzipiert sind und die zunehmende Bedeutung des Katalanischen als im Ausland gelernte Fremdsprache vernachlässigt wird, da in diesem Fall eine Lernsituation, in der die Umgebungssprache das Katalanische ist, nicht vorausgesetzt werden kann. Wie ist in einem solchen Fall aber die Realität des gesprochenen Katalanisch zu berücksichtigen, die in vielen Aspekten mehr oder weniger deutlich von dem als normgerecht angesehenen Gebrauch divergiert? Wie wird der Präsenz und dem Einfluss des Spanischen in der gesprochenen Sprache Rechnung getragen? So konfrontiert beispielsweise der Gebrauch von Filmmaterial auf Grundlage von katalanischsprachigen Fernsehserien die Lernenden mit fingierter Mündlichkeit, die zwar recht nah an einen realistischen Gebrauch der katalanischen Sprache in unterschiedlichen Registern heranreicht, damit aber der Norm mitunter deutlich widerspricht. Wie kann dieses oder ähnliches Material, wie beispielsweise aus dem Internet oder den Sozialen Netzwerken, im Unterricht eingesetzt werden? Im Zusammenhang mit der Frage nach grammatikalischem oder annehmbarem, entweder präskriptiver Norm oder deskriptiver Norm entsprechendem Sprachgebrauch und KFS-Unterricht ist auch zu untersuchen, wie die Bewertungsmaßstäbe im Hinblick auf das gesprochene Katalanisch aussehen; ebenso ist zu fragen, wie diese Maßstäbe angesichts der Divergenz zwischen präskriptiver – aber nicht immer üblicher – Norm und verbreitetem – aber nicht unbedingt normgerechtem – Sprachgebrauch gehandhabt werden sollten.

Resums

Bastons, Núria Villalonga (Escola Oficial d'Idiomes Vall d'Hebron)
 nuriabastons@msn.com
Manuals i model de llengua

Des que es va normalitzar i estendre l'ensenyament del català a alumnes no catalanoparlants, s'han publicat una gran quantitat de materials per a nivells diferents, els quals s'han creat a partir de documents marc com ara el *Marc europeu comú de referència per a les llengües* (2002). L'anàlisi d'aquests materials publicats ens permet analitzar com ha evolucionat l'ensenyament-aprenentatge del català com a llengua estrangera condicionat pels diversos mètodes i enfocaments que hi ha hagut en aquests últims 30 anys. A més a més, cal afegir la variable del tipus d'alumnat, que ha canviat força al llarg d'aquest període: primer aprenents catalanoparlants no escolaritzats en català, més tard aprenents castellanoparlants, sobretot immigrants o fills d'immigrants espanyols, i finalment aprenents estrangers dins i fora del domini lingüístic dels Països Catalans.

Ara bé, tot i els canvis que hi ha hagut tant en els plantejaments metodològics com en el tipus d'alumnat, es pot constatar, a partir de l'anàlisi de diversos materials, que el model de llengua que es planteja a partir dels textos orals i escrits és força estàtic, i sovint divergeix del que l'alumne pot sentir o llegir al carrer, als mitjans de comunicació o a les xarxes socials. En aquesta mateixa línia, la competència gramatical, definida en el marc europeu com "el coneixement dels recursos gramaticals de la llengua i la capacitat d'utilitzar-los", se sol treballar a partir d'un conjunt de normes i estructures rígides que poden confrontar el coneixement i la intuïció dels estudiants amb la instrucció formal que es fa a l'aula. Una mostra d'això és el treball de les combinacions de pronoms febles, les quals, a causa de la distància entre la instrucció formal i l'ús, confonen l'alumnat alhora que creen la sensació de dificultat. La majoria de llibres, per inèrcia o tradició, proposen el treball de combinacions com *els els donaré* o *li'n portarem*, mentre que els mitjans de comunicació catalans ja es decanten per les formes no normatives o, si més no, en condicionen l'ús al registre. Aquesta distància entre el que s'ensenyava i la llengua que s'usa provoca que, tard o d'hora, els professors de català hàgim de respondre les preguntes següents dels nostres alumnes: "Però, això es diu?" o "També es pot dir...?"

Bové Romeu, Carme (Consorci per a la Normalització Lingüística /
Universitat Oberta de Catalunya)
car.me.bove@gmail.com

Aprendre una L2 en un context proper a l'ús d'aquesta llengua

Aquests darrers anys, el perfil dels alumnes dels cursos de català del Consorci per a la Normalització Lingüística ha canviat considerablement. La irrupció de la nova onada migratòria n'ha estat una causa rellevant i per això ens hem vist obligats a dissenyar línies d'actuació i a definir diferents estratègies, recursos i materials que ens permetin donar resposta a les necessitats d'aquesta diversitat.

Quines han estat aquestes línies i estratègies? D'una banda, mostrar als immigrants que arribaven a Catalunya la necessitat d'aprendre català i donar resposta a aquesta necessitat, l'oferta de cursos dels nivells A1 i A2 del Marc s'ha incrementat considerablement en pocs anys. De l'altra, adaptar-nos i apropar-nos a la diversitat de procedències dels alumnes, a la diversitat de les seves llengües primeres, als seus estils d'aprenentatge, a la diversitat de nivells d'estudis que tenen.

En els programes de llengua catalana hi ha implícit el fet de centrar l'aprenentatge de la llengua en l'ús i en l'intercanvi lingüístic i en els nostres cursos pretenem que els alumnes aprenguin llengua per fer coses i fent coses, que aprenguin a parlar, a escriure, a escoltar, a llegir i que n'aprenguin en diverses situacions que els siguin properes. Per això, un enfocament per tasques ens permet trobar situacions reals, que ens fan interaccionar a l'aula, que ens fan usar la llengua i al mateix temps reflexionar sobre el que aprenem.

Fer que les tasques que plantejgem siguin significatives i aconseguir que els alumnes se les facin seves i trobin sentit a l'aprenentatge és un repte per al professorat. Que l'aprenentatge surti de l'aula és un fet inevitable, plantejar pràctiques d'ús, i per tant d'aprenentatge, en altres contextos com el carrer, el mercat, la biblioteca i ara també les xarxes socials o espais TIC, ens permet dur a terme tasques, construir projectes, interaccionar oralment i per escrit entre els membres del curs i també amb altres externs.

La majoria de la nostra oferta de cursos té una durada breu (45 hores) i no tots els alumnes que inicien un curs continuen el seu aprenentatge. Un dels nostres propòsits recents és aconseguir que el vulguin continuar per assolir un nivell suficient de llengua, un nivell que els permeti desenvolupar-se en català en diverses situacions de la vida i fer que entre aquesta diversitat, el català sigui la llengua comuna. Així doncs, considerem imprescindible fer activitats que vinculin l'aprenentatge i l'ús de la llengua amb el país d'acollida; dur a terme activitats que encavalquin l'aula, el municipi o el país; dur a terme activitats que apropin les cultures, especialment la del país d'acollida, etc. Un bon exemple seria la tasca de portar a l'aula i per tant, al procés d'aprenentatge, una acció cultural del municipi, per exemple Lleida va organitzar moltes activitats durant l'any Màrius Torres i des de les aules també: organitzar lectura pública de poemes, traduir poemes a les llengües dels alumnes, fer un vídeo, fer un wiki de manera col·laborativa amb els alumnes, etc.

Casacuberta, Montserrat / Lomeña Galiano, María

(Université Haute Bretagne – Rennes 2)

mcasacuberta@hotmail.com

Quan normalitat rima amb diversitat: elements de la psicologia social que poden ser aplicats a la didàctica de Català Llengua Estrangera - CLE.

Com explicar la realitat social, cultural i lingüística de Catalunya - i per extensió la dels Països Catalans- a estudiants universitaris de països en què ningú disputa a una sola llengua d'Estat el lloc privilegiat de llengua d'intercomunicació ciutadana (França, Anglaterra...)? Aquesta és la qüestió que animarà la nostra intervenció.

Estem preparant un mètode d'ensenyament comunicatiu dels continguts culturals per a un públic universitari que no és especialista en llengües, sinó en altres disciplines, i que s'interessa pel català a partir de les seves experiències turístiques, esportives, artístiques... Volem explicar-vos-en la metodologia de base, com està concebut i quin interès té treballar aspectes de la psicologia social per a ensenyar segones llengües.

Sovint els estudiants universitaris que s'interessen per aprendre català vénen atrets per la marca « Barcelona », sense tenir gaire més informació sobre el nostre domini cultural. En el cas de França, aquests estudiants han après castellà a l'ensenyament secundari i se senten lligats afectivament a la cultura espanyola. Quan arriben a l'aula de català descobreixen que la llengua catalana vehicula una altra cultura i

que desconeixen completament la complexitat d'una societat amb presència social de dues llengües. El professor de llengua catalana es transforma, doncs, en el professional que els ajuda a desembolicar el gran cabdell de la identitat social dels catalans (llegiu aquí també valencians, balears, etc.). Aquest professional té una tasca important: donar-los informació sobre els aspectes històrics, socioculturals i sociopolítics col·lectius cabdals, ajudar-los a ampliar coneixements sociolingüístics i donar-los les eines suficients per poder comunicar-se en català.

Essent conscients que, en l'ensenyament de segones llengües, la motivació té una importància notable en l'aprenentatge de l'alumne (GARDNER i LAMBERT, 1972), aquesta comunicació té dos objectius :

- ≡ Mostrar estratègies didàctiques per reforçar la motivació de l'alumne –fonamentalment instrumental i, en menor mesura, integrativa¹ a través del treball sobre les actituds individuals (GARRETT, 2003) envers una llengua i una cultura determinades.
- ≡ Proposar una didàctica dels estudis culturals catalans que assumeixi que « normalitat » correspon a presència social normalitzada. Que assumeixi, també, que s'ha de presentar aquesta normalitat com una riquesa que contribueix a la diversitat lingüística i cultural natural de l'espècie humana. Treballar valors com el respecte per la diversitat, per la diferència de l'altre, per la pertinença a diferents comunitats lingüístiques o culturals, per la convivència de diverses llengües en contacte, etc. és fonamental per a la bona comprensió de la nostra realitat social.

Comajoan Colomé, Llorenç (Universitat de Vic)

llorenc.comojoan@uvic.cat

L'ensenyament-aprenentatge de les formes i usos del passat en català com a segona llengua: anada i tornada entre teoria i pràctica

En els darrers anys, l'estudi de l'adquisició del temps i l'aspecte verbals en una segona llengua ha esdevindut un tema de recerca "normal" en el sentit que han proliferat els estudis de l'adquisició tant de la morfologia tempoaspectual com dels usos verbals (veg., per exemple, Bardovi-Harlig, 2000; Salaberry & Shirai, 2002; Ayoun & Salaberry, 2005; Salaberry, 2008). Amb tot, hi ha dos problemes recurrents que encara no han estat del tot solucionats. D'una banda, encara no s'ha identificat un únic constructe (o teoria) del coneixement tempoaspectual dels aprenents de segones llengües. D'altra banda, l'aplicació dels resultants de diferents estudis a la pràctica docent encara no s'ha desenvolupat prou. Salaberry & Comajoan (en premsa) fan un repàs al primer problema i identifiquen alguns candidats a ser el constructe que agrupi diferents marcs teòrics. En la comunicació que es proposa, es tractarà el segon problema, en concret, el de la relació entre teoria i pràctica de l'adquisició-aprenentatge del sistema tempoaspectual d'una segona llengua. En concret, la comunicació es dividirà en tres parts. A la primera part, es farà un repàs als principals marcs teòrics d'estudis actuals sobre l'adquisició del temps i aspecte del passat en segones llengües (per exemple, anàlisi del discurs, gramàtica cognitiva, enfocaments sintàctics, etc.). A la segona part, es farà una anàlisi del tipus d'activitats d'aprenentatge i explicacions que es troben als manuals i obres de referència de català com a segona llengua per ensenyar-aprendre les formes i usos del passat (perifràstic i imperfecte). Finalment, a la darrera part s'analitzaran els tipus d'activitats d'aprenentatge tenint en compte els resultats de la recerca en adquisició de segones llengües i es faran propostes per al disseny de tasques que integrin la teoria i la pràctica.

Referències

- Ayoun, D., & Salaberry, R. (2005). *Tense and Aspect in the Romance Languages: Theoretical and applied perspectives*. Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins.
- Bardovi-Harlig, K. (2000). *Tense and Aspect in Second Language Acquisition: Form, meaning, and use*. Ann Arbor, MI: Blackwell.
- Salaberry, R. (2008). *Marking Past Tense in Second Language Acquisition: A theoretical model*. London: Continuum Press.
- Salaberry, R. & Comajoan, L. (in press). *Research Design and Methodology in Studies on L2 Tense and Aspect*. Mouton de Gruyter.
- Salaberry, R., & Shirai, Y. (2002). *Tense-Aspect Morphology in L2 Acquisition*. Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins.

---

¹ La motivació instrumental promou l'aprenentatge amb finalitats utilitàries, com ara saber-se comunicar en un país estranger com a turista, o per millorar les opcions laborals. La motivació integrativa promou l'aprenentatge perquè pugui integrar-se amb èxit a la comunitat lingüística diària. Extret de Strubel, Miquel « Psicologia social » dins Treballs de Sociolingüística Catalana, núm. 21 (2011), p. 169-181. Edició digital: <http://revistes.iec.cat/index.php/TSC>.

Marco Palau, Rosa de les Neus (Universitt Bremen)
rosadelesneus.marco@gmail.com

Didctica de la llengua i la cultura catalanes a Alemanya: exemple pràctic a Hamburg

Amb motiu del 23 Col·loqui Germano-Català: *Normalitat. El català en la vida quotidiana* presento la comunicació "Didctica de la llengua i la cultura catalanes a Alemanya: exemple pràctic a Hamburg" per a la secció de didàctica. La comunicació es basa en l'exposició d'un projecte real que va ser presentat i desenvolupat a la Universitat d'Hamburg, al Wirtschaftsgymnasium – Beruflicheschule am Lmmermarkt i a l'Europamarkt d'Hamburg entre el febrer i el maig del 2011. A la Universitat d'Hamburg es va realitzar en el marc del Lectorat de català, a Lmmermarkt per mitjà de les classes de geografia i a l'Europamarkt dins el programa de presentació de cultures europees.

Considero que és important exemplificar la didàctica d'una llengua i d'una cultura amb esdeveniments i experiències que s'han dut a terme per tal d'aportar un referent real a l'ensenyament futur. Aquest projecte convida els estudiants estrangers a endinsar-se a la cultura catalana des d'una vessant participativa, innovadora i plural. Es tracta d'anar més enllà de les classes teòriques i d'apropar la llengua i la cultura als estudiants a partir de l'experiència directa dels seus diversos elements.

Així, doncs, el projecte presenta el pa i la llengua a través de mitjans audiovisuals amb continguts divulgatius, des de *lipdubs* per la llengua i el pa, cançons catalanes, vídeos de diades castelleres a lliçons de català tot passejant per Barcelona. Per tal d'entrar personalment dins la cultura i participar activament en una activitat de grup es duu a terme una ballada de sardanes amb els estudiants tot descobrint una melodia i uns ritmes nous, es realitza un tast d'escalivada, pa amb tomàquet i productes de la terra i s'elabora un quadre de grans dimensions amb els paisatges, la literatura, les tradicions, la geografia, l'art i el govern del nostre pa: Gaudí, Palau Ferr, Dalí, l'art romànic, el Delta, el Pirineu, els monuments romans, Ramon Llull, Mercè Rodoreda, l'economia, St. Jordi, la festa popular, etc., entre altres activitats pràctiques enfocades a fer descobrir el pa i la llengua als estudiants estrangers. Donat el fet que actualment la majoria dels materials d'aprenentatge de català estan bàsicament pensats per persones immigrades que viuen en territoris de parla catalana i que, per tant, no es tenen tan presents els estudiants que aprenen català a l'estranger, aquest projecte ofereix una eina d'adquisició de coneixements, vocabulari i diversos aspectes de la catalanitat a través d'explicacions, elements audiovisuals, rtmicomusicals, de conversa i treball en equip que tenen com a públic principal els estudiants de català a l'estranger. El desenvolupament del projecte ofereix, per tant, l'aprenentatge de la normalitat de la llengua i del pa i la possibilitat d'ampliar i aprofundir coneixements en diversos camps, com el rol i l's del català a la vida quotidiana, l'estat sociolingistic de la llengua i la població, la representació de la llengua en diversos àmbits com les obres literàries i els autors, l'experiència humana del coneixement d'una altra realitat geogrfica i histrica, aix com el tractament de la temàtica de la relació entre la llengua i els mitjans de comunicació i la mateixa experiència de l'ensenyament de català i la seva didàctica com a segona llengua o com a llengua estrangera a les universitats de fora de l'àmbit lingüistic català.

La comunicació s'estructurarà en tres blocs. En el primer farà una presentació del projecte i dels seus objectius, en el segon exposar el procés, la metodologia i el desenvolupament de les activitats i les fases, i en el tercer bloc tractarà els resultats, la valoració de l'experiència i la difusió en diversos mitjans de comunicació. La presentació del projecte al col·loqui es realitza amb l'objectiu que serveixi com a model, idea o punt de referència a d'altres futurs projectes que l'ampliïn o el continuïn.

Montagut, Montserrat (Direcció General de Política Lingistica – Generalitat de Catalunya) / **Massaguer, Ignasi** (Institut Ramon Llull)

montse.montagut@gencat.cat / imassaguer@llull.cat

Aula mestra, una proposta oberta per a l'ensenyament i aprenentatge de la llengua catalana

Vinculada a Parla.cat, Aula mestra és un nou entorn virtual d'aprenentatge concebut com a instrument per oferir formació de català flexible i adaptada a les necessitats dels usuaris. Amb la plataforma, professors de català de tot el món podran crear els seus propis cursos o itineraris, sigui aprofitant els recursos que ofereix l'eina o bé creant-ne de nous, gestionar els seus grups d'aprenents i compartir la seva experiència amb altres docents de tot el món. D'altra banda, permetrà impulsar la creació de nova oferta formativa, amb l'objectiu de cobrir mancances específiques (cursos virtuals de nivell inicial o superior, per exemple) o d'atendre col·lectius amb necessitats especials. A més, permetrà enfortir vincles amb altres territoris que

formen part de la mateixa comunitat lingüística, facilitant el coneixement de la diversitat lingüística interna de la nostra llengua, i el reconeixement d'aquesta riquesa compartida.

Quintana, Alfred (Barcelona)

alfredquintana@telefonica.net

Jornades de Gironella-Masdenverge per a estudiants de català fora del domini lingüístic

Les Jornades de Llengua i Cultura Catalana que s'han celebrat durant molts anys (en aquests moments 23 edicions) a Gironella (en alguns anys compartides amb Masdenverge) representen un laboratori excel·lent per estudiar les tensions lingüístiques a què es veu sotmès l'alumnat estranger.

L'alumnat que aterra a Gironella (una població d'uns 5.000 habitants de la comarca del Berguedà, a la part nord de la província de Barcelona) és un alumne estranger (de fora del domini lingüístic català), que ha estudiat català a la seva universitat d'origen, però que es troba, durant les tres setmanes de Jornades, en plena immersió lingüística en territori català.

Per tant l'alumne/a arriba de la seva universitat, on pot haver tingut professors de qualsevol varietat dialectal, conviu amb alumnes d'altres universitats que han tingut altres professors i arriba a Gironella, on es parla una varietat nord del català central, amb força correcció per part de la gran majoria de parlants (que també són significativament majoria en comparació amb els castellanoparlants habituals).

A més, durant els set anys que les Jornades van tenir lloc també a Masdenverge, l'alumnat, després de passar dues setmanes a Gironella en l'ambient lingüístic que acabem d'esmentar, s'estava la tercera setmana a Masdenverge, on sentia parlar en dialecte tortosí, en una zona en què sovint els mateixos parlants no saben què és castellanisme i què és solució pròpia compartida amb el castellà.

Aquesta situació, contràriament al que pugui semblar, no ha comportat mai situacions d'especial estrès lingüístic. Possiblement el fet que el català sigui una llengua relativament unitària hi contribueix. També que aquesta superposició de dialectes és viscuda com una cosa natural pels parlants.

És ben diferent, en canvi, el tracte que habitualment donen les productores al català que es parla a TV3. Quina proposta és millor? Quina hauria de ser la proposta?

Sendra i Rovira, Montserrat (Universitat de Barcelona)

montse.sendra@hotmail.com

*Estudi de l'evolució lingüística (6è de primària - 1r d'ESO)
del català d'escolars de primera llengua castellana*

Aquesta comunicació explica els canvis lingüístics detectats en el català d'estudiants castellanoparlants de dues poblacions de Catalunya (Manlleu i Mataró) en el pas de l'educació primària (6è de primària) a la secundària (1r d'ESO). Té efectes, el pas d'una etapa educativa a l'altra, en la competència oral en català dels alumnes? El corpus utilitzat prové del projecte longitudinal *Resocialització lingüística* (RESOL) (HUM2006-05860/FILO), que se centra en l'anàlisi dels canvis sociolingüístics (usos, actituds i competència lingüística) associats a la maduració i a la resocialització de la població adolescent en el pas de primària a secundària a diferents parts de Catalunya. La comunicació s'estructura en tres parts.

A la primera part, s'analiza el seguiment de la normativa actual en la parla dels informants: quins aspectes se'n desvien? Quins s'hi ajusten? Mitjançant programes de càlcul estadístic, s'estudiarà la freqüència dels fenòmens de contacte de llengües, amb especial atenció als manlleus lèxics, els calcs sintàctics i els canvis de codi.

A la segona part de la comunicació, es compararan els resultats obtinguts de les dues poblacions i s'explicaran les diferències observades: quins errors són els més freqüents? Són els mateixos a totes dues poblacions? Com s'haurien d'avaluar, aquests errors?

A la darrera secció de la comunicació, es farà una anàlisi dels possibles factors explicatius de les diferències, a partir de les dades demolingüístiques del mateix projecte RESOL (que disposa d'enquestes fetes als mateixos informants), i es mirarà de trobar quina és la variable més important a l'hora de determinar la qualitat de la llengua catalana utilitzada pels adolescents de primera llengua castellana.

Vidal Doste, Maribel (Institut Escola Turó de Roquetes)
pmaribelvidal@gmail.com
El català a l'aula d'acollida

L'aula d'acollida és un espai dins els centres educatius de Catalunya, creada per rebre i atendre l'alumnat que acaba d'arribar al nostre país i que s'ha d'incorporar a l'aula ordinària. Aquest itinerari escolar es vehicula a través de l'aprenentatge intensiu de la nostra llengua i pretén aconseguir la integració de l'alumne/a a nivell educatiu, cultural i social.

Tot i que l'aspecte lingüístic esdevé l'eix vertebrador d'aquest projecte educatiu plurilingüe i multicultural, topa, sovint, amb una precària normalització de la llengua catalana als centres educatius, i una encara més minsa presència del català en la vida social. Aquesta situació fa que l'aula d'acollida, punt inicial de contacte del nouvingut amb el català, sigui alhora el lloc de preservació de la nostra llengua, perquè és l'indret on el nou alumnat l'aprèn, la practica i la parla sense por, malgrat les seves limitacions. Si un dels objectius de l'enfocament comunicatiu en l'ensenyament i aprenentatge de segones llengües era traslladar a l'aula la realitat quotidiana, l'entorn més immediat de l'aprenent; ara, ens podem preguntar si la comunitat educativa i societat catalana en general no hauria d'adoptar el model lingüístic de l'aula d'acollida.

L'aula d'acollida, hereva dels antics Tallers d'Adaptació Escolar (TAE), ha recorregut un llarg camí. Ha estat un punt de referència per als alumnes acabats d'arribar, ha posat en pràctica una manera de treballar integradora, ha estat un mecanisme a favor de la sociabilització, ha esdevingut una eina clau al servei de l'educació, una estructura funcional dins el sistema educatiu d'atenció a la diversitat. En definitiva, ha sabut assumir responsabilitats pel que fa a l'acolliment i acompanyament personal en el procés educatiu dins l'àmbit escolar, tot garantint l'aprenentatge del català. Cal lluitar perquè l'aula d'acollida no desaparegui i pugui donar resposta al col·lectiu de nouvinguts que, ni que sigui d'una manera més continguda, continuen arribant a casa nostra.
